

عنوان مقاله:

تعیین قانون حاکم بر ماهیت دعوی توسط طرفین در داوری بین المللی

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی حقوق و توسعه پایدار جامعه مدنی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

شعله عجمی - دانشجو دکتری حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد

خلاصه مقاله:

به واسطه گسترش وسایل ارتباطی در سطح جهان و پیشرفت هایی که در علوم و فنون مختلف روی داده، معاملات بین المللی نیز گسترده تر شده اند و به تبع آن، اختلافات حادث شده نیز پیچیدگی و آثار خاصی را باعث می شود و طبعا دادگاه های داخلی که به دعاوی عادی داخلی رسیدگی می نمایند، توانایی تصمیم گیری در این حوزه را نداشته و با صرف مدت زمان طولانی و هزینه زیاد، رای صادره دارای ایرادات عمده و اساسی بوده و طرفین را با مشکلات عدیده ای مواجه می سازد. از طرف دیگر داوری در جهت پاسخگویی به نیاز تجار و دولت ها به وجود آمده و به مرور زمان توسعه یافته است؛ به نحویکه در اکثر قراردادهای بین المللی، شرطی گنجانده می شود که مطابق آن هر گونه اختلافی که از قرارداد منعقد فیما بین طرفین ناشی شود، به داوری ارجاع می گردد. در این میان تعیین قانون ماهوی حاکم در داوری های تجاری بین المللی از اهمیت بسزایی برخوردار است؛ به نحوی که حقوق و تعهدات قراردادی طرفین را تحت تاثیر قرار می دهد. مساله ای که در این رابطه قابل طرح می باشد اینکه، نقش طرفین در قانون حاکم بر ماهیت دعوا در داوری بین المللی چیست در این تحقیق که به روش توصیفی- تحلیلی انجام گرفته و داده ها به شیوه استدلال قیاسی تجزیه و تحلیل گردیده، به این مساله اینگونه پاسخ میدهد که؛ قانون حاکم بر ماهیت دعوا در داوری های بین المللی با در نظر گرفتن اراده طرفین تعیین می گردد و در صورتی که طرفین قانونی انتخاب نموده باشند، نظریات مختلفی ارائه شده از جمله؛ قانون مقر داوری در تعیین قانون حاکم بر ماهیت دعوی، روش رجوع به قانون از قبل تعیین شده، روش رجوع به قانون مناسب و آزادی داور کهدر حقوق ایران نظریه قانون مقر داوری و رجوع به قانون مناسب، کاربردیتر و با اصول حقوقی سازگارتر است.

کلمات کلیدی:

داوری، حل اختلافات، حقوق بین الملل، قانون حاکم بر ماهیت دعوا، اراده طرفین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/925238>

